

Nr. C/1800/09
van het arrest

Nr. 2009/5081
van het repertorium

Nr. 865 P 2006
van het parket-generaal

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

geboren te op
wonende te
van Nederlandse nationaliteit.

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr.
advocaat bij de balie van op 6 mei 2009
vertegenwoordigd door Mr. , advocaat bij
de balie van op 21 oktober 2009

Beklaagd van:Te

Op het perceel aldaar gelegen
gekadastreerd als
met een (globale) oppervlakte van 5 ha 86 a 27 ca

eigendom van de
ingevolge akte verleden door notaris d.d.
26/5/1987

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, par. 1,
146,1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet
houdende de organisatie van de Ruimtelijke
Ordening d.d. 18 mei 1999

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige
vergunning, hetzij in strijd met de vergunning,
hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de
termijn van de vergunning, hetzij in geval van
schorsing van de vergunning, hiernavermelde
handelingen, werken of wijzigingen, zoals bepaald
bij artikel 99 te hebben uitgevoerd, voortgezet of
instandgehouden,

in casu:

het bouwen, het plaatsen op een grond van één of
meer vaste inrichtingen (zoals nader gedefinieerd
in artikel 99 §1 alinea 3 voormeld), het afbreken,
herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een
bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk,
met uitzondering van instandhoudings- of onder-
houdswerken (zoals nader gepreciseerd in artikel
99 § 1 alinea 3 voormeld (99, par. 1, 2° Decreet
Ruimtelijke Ordening)

namelijk:

tussen 6 juni 2001 en 1 juni 2002,

door:

de aanleg en/of verharding van wegen een
toegangsweg en de verharding van een toegangsweg
met kiezel.

overgeschreven te kantoor der
hypotheek op 22 juni 2005 Nr.
kosten: 120,05 euro
de hypotheekbewaarder (get)

en inzake

de STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR,
bevoegd voor het grondgebied van het Vlaamse
Gewest,
waarvan de kantoren gevestigd zijn te 1000
Brussel, Koning Albert II-laan 20 bus 2

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr. advocaat
bij de balie van op 6 mei 2009 en 21
oktober 2009

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 23 juni 2006 door beklaagde opzichtsens alle
beschikkingen
- op 27 juni 2006 door het Openbaar Ministerie wat
betreft de beschikkingen op strafgebied

tegen het **vonnis**, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op **13 juni 2006** door de correctionele
rechtbank van **Turnhout**, 14^e kamer, dewelke als
volgt heeft beslist:

Veroordeelt beklaagde wegens de hem tenlaste
gelegde feiten tot een geldboete van DUIZEND EURO.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt
verhoogd met 40 deciem en gebracht wordt op
5.000 Euro.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen
de wettelijke termijn door een gevangenzitting van
3 maanden.

Verleent gewoon uitstel van uitvoering voor een
termijn van drie jaar voor een gedeelte van 500
Euro van de opgelegde geldboete verhoogd met 40
deciem en gebracht op 2.500 Euro of 45 dagen
vervangende gevangenzitting

Verwijst beklaagde tot de kosten van het proces,
belopende in het geheel en tot op heden: 173,51
Euro.

Verwijst beklagde tot betaling van een vergoeding van 25 EURO.

Verwijst beklagde bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot betaling van een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO verhoogd met 45 deciem en gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO VIJFTIG CENT.

Recht doende op de herstellvordering

Vooraleer uitspraak te doen ten gronde met betrekking tot de herstellvordering, legt de rechtbank de zaak voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

Schort de verdere afhandeling op in afwachting van dit advies.

* * *

Gelet op het arrest, op tegenspraak gewezen door het **Hof van Beroep te Antwerpen**, 12^e kamer op 7 november 2007, waarbij als volgt werd beslist:

...

Ontvangt de hogere beroepen;

Alvorens recht te doen;

Legt de herstellvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid;

Heropent de debatten op de terechtzitting van 7 mei 2008 om 10 uur;

Houdt het oordeel over de kosten aan.

* * *

Gelet op het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid d.d. 23 juni 2008, neergelegd ter griffie van dit Hof van Beroep op 2 juli 2008.

* * *

Gelet op het arrest, op tegenspraak gewezen door het **Hof van Beroep te Antwerpen**, 12^e kamer op **17 december 2008**, waarbij als volgt werd beslist:

..

Omschrijving der feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie dienen de feiten van de tenlastelegging geactualiseerd te worden als volgt:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

...

Na herneming van de behandeling van de zaak in zijn geheel;

Het arrest van 7 november 2007 verder uitwerkend;

Actualiseert de feiten van de tenlastelegging zoals voormeld;

Vooraleer verder recht te doen ten gronde;

Zegt dat het Hof zich ter plaatse zal begeven teneinde zich te vergewissen van de plaatsgesteldheid, in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie, de griffier, de partijen en

hun raadslieden en dit op woensdag 6 mei 2009 om 15 uur;

Heropent te dien einde de debatten;

Houdt de beslissing met betrekking tot de kosten aan.

* * *

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 6.05.2009 ter plaatse waarbij het Hof de behandeling van de zaak in zijn geheel heeft hernomen.

* * *

I. Procedure

De stedenbouwkundige inspecteur wordt gehoord in zijn middelen, ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Omschrijving van de feiten

De feiten dienen geactualiseerd te worden als volgt:

"de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1°.a), 93.4°, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de

artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003, de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009),

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009), met ingang van 1 september 2009, eveneens omschreven zijnde als een inbreuk op de artikelen 4.2.1.1°.a) en 4.2.1.4° en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009)).

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagde werd hiervan in kennis gesteld en heeft de gelegenheid gekregen zijn verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

Ten gronde

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor geactualiseerd bewezen gebleven behoudens wat betreft de toegangsweg.

De kwetsieuze wegen (zowel deze op het terrein als deze toegangsweg) zijn gelegen in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, een natuurgebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van
28.07.1978.

2. waarvan beklaagde
afgevaardigde bestuurder is, vraagt een vergunning aan bij het College van Burgemeester en Schepenen

op 12.05.2001 om de vijveroevers te herstellen, de vijver te ruimen alsook het herstellen van de verhardingen (stuk 57).

Het College van Burgemeester en Schepenen antwoordt bij schrijven van 14.05.2001 dat er geen vergunning nodig is om de vijver te ruimen gezien dit onderhoudswerken betreffen ("De werken mogen enkel de ruiming bevatten"). In deze brief wordt dan ook de toelating verleend om de vijver te ruimen met dien verstande dat de vrijgekomen grond ter versteviging op de dijken wordt gedeponeed (stuk 55). Over de verhardingen wordt met geen woord gerept in deze brief. Ten onrechte leidt beklagde hieruit dan ook af dat het herstellen van verhardingen vrijgesteld zou zijn van een stedenbouwkundige vergunning.

Op 18.09.2001 doet de natuurwachter de eerste vaststellingen en wordt er een stopzetting van de werken bevolen. Er wordt met beklagde en de natuurwachter een consensus bereikt omtrent de uit te voeren hertelmaatregelen met betrekking tot de uitgevoerde reliëfwijzigingen naar aanleiding van de werken aan de vijver (zie brief van de natuurwachter van 17.10.2001 stuk 63). Ook hieruit leidt beklagde ten onrechte af dat er een consensus is bekomen omtrent het herstel van de verhardingen.

3. Wat nu de toegangsweg betreft is deze over een breedte van 2,5 m en een lengte van 100 m verhard met kiezel door beklagde. Deze toegangsweg is geen eigendom van beklagde en bevindt zich, zoals op 6.05.2009 door het Hof tijdens het plaatsbezoek werd vastgesteld, vanaf de caravans waar een bord "privaat" staat tot aan de groene poort. Gelet op de vaststellingen op 1.12.2002 met foto (stuk 138) alsook gelet op de vaststellingen ter plaatse door het Hof, besluit het Hof dat het aanbrengen van een toplaag bestaande uit grijze steentjes niet vergunningsplichtig is en derhalve onderhouds- en instandhoudingswerken betreft zodat beklagde voor dit onderdeel van de tenlastelegging wordt vrijgesproken.

4. Wat betreft de wegen op het terrein zelf, ongeacht of die al bestonden of niet, stelt het Hof vast aan de hand van de eerste vaststellingen van de natuurwachter en de gemaakte foto's (op 26.09.2001 stuk 124) op het ogenblik van het uitvoeren van de werken op die wegen dermate ingrijpend zijn dat er geen sprake is van onderhouds- of instandhoudingswerken.

Beklaagde betwist niet dat deze wegen werden uitgegraven (reliëfwijziging), nieuwe boordstenen werden geplaatst (optrekken van constructies) en opgevuld met kiezel en puinsteen.

Deze werken zijn vergunningsplichtig conform art. 93.1°.a) en 93.4° DRO en art. 4.2.1.1°.a) en 4.2.1.4° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

5. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- zijn gunstig strafrechtelijk verleden,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, meer bepaald het feit dat deze inbreuk zich voordoet in natuurgebied en beklaagde het niet zo nauw neemt met de regels inzake ruimtelijke ordening.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een geldboete van 1.000 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

De geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moet hem leren het milieu te respecteren.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Omtrent de herstellvordering

1. De herstellvordering wordt op 17.12.2002 door de stedenbouwkundige inspecteur aan het Openbaar Ministerie meegedeeld waarbij het herstel in de vorige plaats wordt gevorderd:

- het verwijderen van alle verhardingen, boordstenen inbegrepen, voor de aanleg van de wegen alsook de aangebrachte kiezel op de toegangsweg
- de verwijdering van het afbraakmateriaal.

De herstellvordering vermeldt uitdrukkelijk dat er voor de uitgraving van de vijvers, de oeverversteving en reliëfwijziging naar aanleiding van de werken aan de vijver geen

herstel wordt gevorderd omdat deze overtredingen ongedaan werden gemaakt.

2. Gelet op de vrijspraak met betrekking tot de toegangsweg, is het Hof niet bevoegd kennis te nemen van dat onderdeel van de herstellvordering.

3. De herstellvordering met betrekking tot de verhardingen op het terrein zelf is gegrond.

Het is immers niet de rechter die de aard van de herstelmaatregel bepaalt noch dient hij te oordelen over de opportuniteit ervan. Om dezelfde reden kan het Hof dan ook geen meerwaarde opleggen voor de wederrechtelijk uitgevoerde werken en oordelen of een andere herstelmaatregel ook volwaardig is.

Deze herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste doch noodzakelijke wijze het herstel. Zij steunt op motieven van een goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk aan welke vaststellingen geen afbreuk wordt gedaan doordat beklagde daarover een louter andere mening heeft. Deze herstellvordering is tijdig ingesteld en is op afdoende wijze gemotiveerd vanuit de noodwendigheden van een goede ruimtelijke ordening, gelet ook mede op het éénsluitend advies van de Hoge Raad voor Herstelbeleid (nu Handhavingsbeleid). Immers cultuurtechnische verbeteringen, de aanleg van wegen en infrastructuur zijn schadelijk voor een natuurgebied. Bijkomend motiveert de stedenbouwkundige inspecteur in zijn gemotiveerde analyse aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid (nu Handhavingsbeleid) dat het perceel deel uitmaakt van het valleigebied van een landschappelijke en ecologisch zeer waardevolle omgeving.

De aanleg van verhardingen in dit natuurgebied belemmert de ontwikkeling van de bodemvegetatie en de insijpeling van het regenwater in de bodem en is derhalve schadelijk voor de natuurlijke ontwikkeling van het gebied. Deze uitgevoerde werken zijn geenszins ingegeven met het oog op het herstel van het natuurlijk milieu.

Dergelijke wijze van cultiveren van het perceel maakt derhalve een inbreuk op de planologische bestemmingsvoorschriften van het gewestplan die het natuurlijk milieu beogen te behouden en te beschermen.

Het feit dat er altijd verharde wegen met boordstenen op het terrein aanwezig waren en deze

herstellingen noodzakelijk waren gelet op de vernielingen van deze wegen door het eerder rooien van de bomen, is irrelevant en doet geen afbreuk aan de redelijkheid van de herstellvordering. Immers de door beklagde uitgevoerde werken op deze wegen zijn om redenen zoals hoger uiteengezet dermate ingrijpend dat het geen onderhoudswerken betreffen.

Ten onrechte beweert beklagde dat het uitvoeren van de herstellvordering met name het herstel in de vorige staat niet mogelijk zou zijn gezien deze toegangswegen rond de vijver en naar de villa toe op het terrein altijd al verhard waren (zoniet was de villa onbereikbaar) zodat bij het herstellen in de vorige staat ook deze verhardingen worden beschadigd. Zelfs in de veronderstelling dat alle huidige wegen op het terrein verhard waren, dan nog dient in natuurgebied een toegangsweg naar een villa of bestaande verharde wegen op een natuurlijke wijze te worden onderhouden en niet op de door beklagde uitgevoerde gecultiveerde wijze met aanleg van zitbanken en lantaarns zodat er een "wandelpark" ontstaat dat niet thuis hoort in een natuurgebied.

De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 150 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend. Het opleggen van een dwangsom is noodzakelijk om reden dat beklagde nog niet is overgegaan tot verwijdering. Er wordt geen bijkomende dwangsomtermijn opgelegd.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 93.1°.a), 93.4°, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003, gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003 en gew. art. 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95, 110 en 111 van het decreet 27 maart 2009
- 4.2.1.1°.a), 4.2.1.4°, 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Na herneming van de behandeling van de zaak in zijn geheel;

De tussenarresten van 7 november 2007 en 17 december 2008 verder uitwerkend;

Op strafrechtelijk gebied

Omschrijft en actualiseert de feiten zoals hoger uiteengezet (pagina4S 6-7);

Verklaart de beklaagde niet schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten met betrekking tot de toegangsweg, spreekt hem hiervan vrij en ontslaat hem van de uit dien hoofde uitgesproken veroordelingen;

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten met betrekking tot de verharde wegen op het domein zelf zoals heromschreven en geactualiseerd;

Veroordeelt de beklaagde wegens de feiten zoals heromschreven en geactualiseerd tot een geldboete van DUIZEND EURO gebracht op VIJFDUIZEND EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN;

Gelast dat de tenuitvoerlegging van de geldboete gedurende een termijn van DRIE JAAR van heden af wordt uitgesteld voor een gedeelte van VIJFHONDERD EURO gebracht op TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DRIEËNTWINTIG DAGEN zodat een gedeelte van VIJFHONDERD EURO gebracht op TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van TWEEËNTWINTIG DAGEN effectief blijft;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002 doch niet na 29 februari 2004;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Met betrekking tot de herstellvordering

Zegt voor recht dat het Hof niet bevoegd is te oordelen omtrent het onderdeel van de herstellvordering met betrekking tot de toegangsweg;

Wat betreft de herstellvordering met betrekking tot de wegen op het terrein zelf:

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- het verwijderen van alle verhardingen, boordstenen inbegrepen, voor de aanleg van de wegen
- de verwijdering van het afbraakmateriaal binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde tot de overige kosten in beide aanleggen gerezen op de strafvordering en de herstellvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 280,93 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

Raadsheer wnd. Voorzitter,

Raadsheer,

Plaatsvervangend Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

ACHTTIEN NOVEMBER TWEEDUIZEND EN NEGEN

uitgesproken door Raadsheer wnd.
Voorzitter,

in aanwezigheid van Advocaat-generaal

met bijstand van Griffier